

Nomine Sanctissimæ & Indiviu-

duæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Amen. No-
 uerint vniuersi & singuli hoc præsens publicum transumpti
 instrumentū visuri, lecturi, pariter & audituri, quod nos Gre-
 gorius Narus Prothonotarius Apostolicus vtriusque signatu-
 ræ S. D. N. Papæ Referendarius, Curiaëque casarum Camera Apostolicæ ge-
 neralis Auditor, Romanæque Curiaë iudex ordinarius. Ad instantiam Illustr.
 D. Bellisarij Periculi omnes & singulos sua communiter, vel diuisim interes-
 se putantes, eorumque procuratores, si qui tunc erant pro eisdem advidendū
 decisiones inferius descriptas in causā Concheñ. & Carthaginens. decimarum
 sacra Romanæ Rotæ produci, recipi, & admitti, & postquā productæ fuerint
 videndum illas transumi exemplari, & in publicam & authenticam formā
 redigi, auctoritatēque & decretum nostrum, & dictæ Curiaë interponi, ac di-
 cendum & allegandum causam, si quam habere rationabilem, quare præ-
 missa fieri non deberent per Audientiam literarum contradictarum S. D. N.
 Papæ, vt moris est, citari fecimus & mandauimus ad diem infra scriptam. Quo
 termino adueniente hora Audientia casarum solita & consueta, comparuit
 in iudicio corā nobis dictus D. Bellisarius, citatorumque non comparitum
 contumacia inculata, in eorum contumaciam presentes decisiones, sanas siquē
 dem & illesas, ac omni vitio & suspitione carentes exhibuit, illasque transu-
 mi exéplari, ac in publicam formā redigi inādere, auctoritatēque iudiciariā,
 pariter & decretum desuper opportunum per nos interponi instāter petijt.
 Nos tunc Gregorius Narus, iudex & Auditor prædictus, dictos citatos non cō-
 parentes, meritō id exigente iustitia contumaces reputauimus, & in eorū cō-
 tumaciam dictas decisiones ad manus nostras recepimus, illasque vidimus, ille-
 numus, legimus, & diligenter inspectimus. Et quia illas sanas, integras & irre-
 las, ac omni prorsus vitio & suspitione carere inuenimus. Ideo ad dicti D. Bel-
 lisarij instantiam decisiones prædictas per infra scriptum nostrum notarium
 transumi exéplari, ac in publicam formā redigi fecimus & mandauimus. Vo-
 lentes, & auctoritatē dictæ nostræ Curiaë decernentes, quod presenti nostro trá-
 sumpto, cum decisionibus eisdem aulcaltato, collationato, & concordato de
 cetero in autea, tam in Romana Curia, quā extra, vbicumque locorum in
 iudicio & extra stetur, illique detur talis & tanta fides, qualis & quanta dictis
 decisionibus originalibus data fuit, & adhibita, daturque & adhibetur, seu da-
 retur, & adhiberetur si in mediū exhibitę forent, vel ostensa, vel aliis quomo-
 doliber presentatę. Quarū decisionum tenor talis est, vt infra, videlicet.

Concheñ. decimarū, R. P. D. Manzanedo fuit in hac causa resolutū, die 23.
 Iunij 1614. exceptis gregibus, horto, & expensis sentētias in hac causa latas
 esse in reliquis conformes, cum ad soluendum decimas gregū, Hospitale fue-
 rit cōdemnatū solum per duas sententias Rotaes. Vnde quoad dictos greges
 proposui dubiū. An dictę sententię essent confirmandæ vel infirmandæ, &
 Domini responderūt quoad greges nutritos à fratribus pro vsu Hospit. his il-
 las esse infirmandas, quoad alios vero confirmandas. Et mouebantur, quia licet
 Religiosi, quales hodie sunt fratres Ioānis de Deo administratores ipsius Hof-
 pitalis non teneant soluere decimas de noualibus suis, hortis, & animalibus,
 per text. in cap. ex parte, il primo, de decim. Tamen hoc procedit in his tan-
 tum quę deferuntur pro vsu Monasterij, vt expresse declarat ibi Abb. nu. 3.
 Io. ann. de Annan. num. 2. Ancharr. numer. 2. Rebuf. de decim. quęst. i 4. circa

fin.

578
fin. Et in animalibus, quæ usinet Religiosi nutrant suis sumptibus, non acci-
scin in illis, quæ dant alijs nutrienda & tenenda, Clem. 1. ubi glos. verbis ani-
malibus, & verbo tenend. de decim. Abb. in d. cap. ex parte, in fi. & ibi Ancl.
n. 2. ver. illud etiam, & Enric. Boic. n. 2. ver. quod intellige. Butr. in 3. nota
ibi Rebuf. ubi sup. n. 57. alicit, quod si dantur alijs tenenda, & custodienda, re-
quiritur quod vel per reducantur ad Monasterium.

Quibus non obstat quod dispositio d. c. ex parte sit reuocata per text. in c.
super, eod. tit. quia ille text. loquitur quoad decimas prædiales, non autè gre-
gum, circa quos nihil inuocauit, vt expresse sentit Butr. in d. c. expresse, pro-
pe fin. ver. relinquetur ergo.

Minus facit text. in c. 2. de Eccles. edific. in quo leprosi non tenentur solue-
re decimas, nec de hortis, nec de nutrimentis animalium suorum, quia quo-
ad hoc, vt sit locus exemptioni, de qua in illo tex. leprosi debent communi-
ter viuere, & simul congregati extare, & ex illius lectura apparet, quod non
verificatur in Hospitali de quo agitur, in quo licet curentur etiam leprosi,
quando ad illud accedunt. Tamen adsunt etiam alij infirmi laborantes cæter-
is morbis, naque ex eo quod hi leprosi retinentur separati ab alijs, videtur
constituere corpus separatum, quia id fit ad euitandum contagium, vnde cura
priuilegium d. cap. 2. fit speciale in leprosis, non videtur extendendum ad
huiusmodi hospitale commune leprosis, & alijs infirmis.

Quo verò ad alios greges placuerunt D. D. rationes, & fundameta deducta
in decisionibus Rouerend. Atrebaten. 10. Maij. 1604. & R. P. D. mei Pam-
philijs. 8. Martij 1610. in hac causa factis, & idè exceptis dictis gregibus nu-
eritis per fratres pro vsu Monasterij. Quoad alios fuit resolutum pro confir-
matione sententiarum Rotalium.

Carthaginon. decimarum R. P. D. Dunzotto, die Lunæ 16. Februarij
1615.

Rota censuit RR. Patres Societatis Iesu non teneri ad solutionem decimæ
sen vigesima de noualibus, quæ ipsimet proprijs manibus, & sumptibus ex-
solunt, cum enim non possit controuerti ipsos esse Religiosos, sequitur ip-
sos non esse obligatos soluere decimas de noualibus, cum omnes Religiosi,
ex dispositione c. ex parte il primo de decimis, fuerint exempti, quod priu-
ilegium indistincte ad omnes Religiosos & Monachos extenditur, licet A-
drianus Pontifex in d. cap. ex parte vtatur verbo, forte, tradit ibidem glos. &
in c. commissum, in verb. Monachos, ad tit. Hosti in d. c. ex parte, n. 4. Butr.
n. 9. Anclat. n. 3. Rebuf. de decim. q. 14. n. 45.

Nec obstat visum fuit quod dicitur dictos Patres vigore Breuis scil. rec.
Leonis XI. fuisse coactos soluere vigesimam loco decimæ, Quoniam nunquam
eorum, & honorum qua nun possident quomodocumque, & undecumque
ad eos perueniant, aut peruenire poterunt, etc. Cum verbis, & clausulis am-
plissimis, sub quibus comprehendendi noualia, tradit Socin. conf. 2. 97. n. 5. lib. 2.
fufe Gutier. conf. 5. n. 4. qui multos cumulat stante, maxime quod in d. Bre-
ui leguntur derogationes amplissimæ quibusuis priuilegij, etiam per viam
legis generalis, & statuti perpetui, ex quo inferitur derogatum huic priuile-
gio concessio dictis Patribus Societatis Iesu, tanquam Religiosis, cum dispo-
sitione Breuis declarari debeat ab ipsa derogatione. Surd. conf. 453. num. 25.
ver. sid. ipsum, & num. seq.

Responderunt enim Dñi verba illa generalia restrictiua per alia subs-
quentia verba, de quibus de iure, vel consuetudine decima solui solent, quas
mandat

mandat. Papa, illis Ecclesijs solat, quibus aliquam circumscriptis privilegijs dicta Societatis persolui deberent, vt legitur in dicto Breui, & per consequens nullo modo comprehendi possunt decimarum ex noualibus, quos etiam dicti Patres, tanquam Religiosi, circumscriptis eorum particularibus privilegijs, de iure communi persolvere non tenentur, nec etiam de consuetudine, cum frustra in ea fiat fundamentum nisi probetur, c. 1. & ibi Doct. de consuetudine, in 6. l. 1. & ibi glossa & Doct. C. quare sit longa consuetudo. Joa. Fab. in c. ex no scripto, num. 2. o. in sit. de iure nat.

Considerauerat etiam Domini, mentem fuisse Papae sopiendi omnes differentias & lites natas inter Ecclesias, de quibus fit mentio in dicto Breui: & dictos Patres Societatis Iesu, vt ex integra Breuis lectura apparet, ex quo colligitur finalis causa & intentio disponentis, l. fin. at ibi not. Bald. nu. 4. in 1. opposit. ff. de haered. instit. Certumque est nullum verbum in toto processu in Rota exhibito, scripturisque productis coram Illustrissimis Cardinalibus, a Summo Pontifice deputatis legi de praesensione noualium, sed solum inter partes ortam fuisse controuersiam super solutione decimarum, a qua vigore privilegiorum particularium dicta Societas Iesu exemptam se assererat, siquae non est verisimile voluisse Summum Pontificem obligare dictos Patres ad solutionem noualium, quae a dictis Ecclesijs non controuertebantur, cum peterent solum integram solutionem decimarum, sub quo generali verbo regulariter non comprehenduntur noualia, cap. cum contingat, cap. tua, de decim. Ex quibus concluditur, verba illa generalissima comprehensa in Breui debere intelligi respectu quantitatis eorum, ex quibus soluenda sit de iure decima, & respectu modi acquisitionis, siue per donationem, emptionem, ultimam voluntatem, & similia, non autem extendi ad obligationem eorum, ad quae de iure non tenebantur, nisi fuerint expressa: quando enim verba generalia possunt se referri ad aliquid, salua ratione recti sermonis nunquam trahuntur ad incogitata. Surd. de eis. 176. & 217.

Quoad generales derogationes atinet, placuit responsio data indubitati iuris esse, du lex, vel Princeps derogat simpliciter privilegijs inuersalibus, nulla facta specificatione, id non intelligi de ijs, quae sunt inserta in corpore iuris, glossa in authen. qua in Prouincia, in vers. illic, in si. C. vbi de crimin. agi oportet, quam ibi extollit & sequitur Bart in 2. oppos. Bald. vers. tertia solutio, late Felin. in c. 1. n. 12. & in c. nonnulli, n. 26. de rescript. Fuit dictum in vna Romana successione de Girona. 23. Iunij 1574. coram Robufterio, difficilium siquidem tollitur quod est iuris communis, quae quod est iuris specialis, l. ius militis. §. militi a missis. ff. de testam. milit.

Ex quibus patet responsio ad id quod dicebatur pro parte Capituli, Papae dum exemit a solutione decimarum dictos Patres quoad hortos, vindaria, & animalia eorum, a quibus iam erant exempti, ex dispositione dicti cap. ex parte, sicut Religiosi, voluisse ipsos obligare ad solutionem noualium, quia exceptio firmat regulam in contrarium in non exceptuatis, trahi enim debent ad eosdem ex paritate rationis. Abb. in c. cum dilecta, nu. 7. de confirm. vtil. vel inutil. cum multis alijs per informantes adductis. Quorum responsiones placuerunt Dnis, cum semper firmum remaneat hoc fundamentum, non posse dici illud Breue abstulisse ius quae situm dictis Patribus, omnibus Religiosis concessum, & in corpore iuris insertam, nisi appareat de expressa, non enim tacita, sufficit ex supradictis Pontificis voluntate derogandi dispositioni dicti cap. ex parte.

Verum

Verum quia pro parte Capituli dictum fuit, sub prætextu nouali non posse dictos Patres nimium dictis Ecclesijs præiudicare, etiam in exactione vigefi-
fima loco decimæ inferre. Ideo DD. expresse declararunt, dictos Patres non
posse prætere exemptionem, nisi in noualibus, de quibus loquitur in
dicto. cap. ex parte, & in e. quid per nouale, de verb. signif. cui priuilegio om-
nibus Religiosis concessio non fuit derogatum in dicto Breui Leonis XI. cuius
executioni in reliquis nullum præiudicium afferre voluerunt.

Et ita (vtraque parte informante) fuit resolutum.

Super quibus omnibus & singulis præmissis, tanquam rectè & legitime
gestis, auctoritatem pariter, & decretum dictæ Curia, ac nostrum, duximus
interponendum, & interpoluimus, prout interponimus per præsentem. In quo
rum omnium & singulorum fidem has præsentem fieri, & per infra scriptum
Curia nostræ Notarium subscribi, sigillique Reuer. Camera Apostolicæ, quo
in talibus vtimur iussimus & fecimus impressione muniri. Datum Romæ ex
ædibus nostris, anno a Natiuitate D. N. Iesu Christi millesimo sexcentesimo
vigefimo sexto, Indictione nona, die verò quinta mensis Iunii, Pontificatus
Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani, diuina prouidentia Papæ
Octaui, anno eius tertio. Præsentibus DD. Ioanne Baptista Vatello, & Ber-
nardino Pasquetta Connotarijs testibus ad prædicta omnia & singula voca-
tis, habitis specialiter atque rogatis. Camillus Melleius Iud. Ego Cæsar
Columna Romanus causarum Curia Camera Apostolicæ Notarius de præ-
missis rogatus, præsens transumpti instrumentum subscripsi. & transumptui
requisitus.

*Hoc transumptum verè & fideliter deductum & correctum ego Doctor
D. Franciscus Gutierrez Zorrilla sua Sanctitatis notarius, & publicus
Apostolicus, auctoritate Apostolica, & Illustrissimi & Reuerendissimi
D. D. Ioannis Baptistæ Pamphilij Patriarchæ Antiochen. Nuntij &
Collectoris generalis Apostolici in Hispaniarum Regnis, & causarum
Nunciaturæ Secretarius, correxi & cõcordani cum suo originali quod ad
posse Patris Ioannis Camacho Societatis Iesu restitui. Matris die
mensis anni millesimi sexcentefimi vigefimi septimi.*